

ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΑΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ, Ο ΕΛΛΗΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ ΠΟΥ ΕΔΡΑΣΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η σταδιοδρομία του Παύλου Αργυριάδη. Ένα έγκλημα που άνοητα τώσε ελεγκτήρη τη Γαλλία. Η τραγωδία της οικογένειας Σουάν. Ο πατέρας στη φυλακή και τα πέντε παιδιά πεινασμένα. Όπου η δυστυχία δεκναι το μυλό της μητέρας τους. Η δραματική νύχτα. Το τραήμα των κερζιών με τα ψαλλίδι, κλπ.

ΗΝ εποχή που άρχισε να οργανώνεται στο Πάρισι ένα έπισημοτικό σοσιαλιστικό κίνημα, έπί κεφαλής της εργατικής τάξεως, μαζί με τον Ζαν Ζωρές, τον Ζυλ Γκέντ, τον Βαγιάν και άλλους, ήταν και ο Έλληνας δικηγόρος Παύλος Αργυριάδης. Ο συμπατριώτης μας αυτός, ο οποίος αφιέρωσε όλη του τη ζωή στον προλεταριακό αγώνα, είχε σχεδόν άγνωστος στην Ελλάδα και σ' αυτούς ακόμα τους έργατες, Όσοσο, στα μεγάλα κέντρα της Εύρώπης, στα οποία άπαύχει ισχυρότερο σοσιαλιστικό κίνημα, το όνομα του Αργυριάδη προσφύεται και σήμερα με θαυμασμό και αγάπη από εκατομμύρια εργατών.

Ο Παύλος Αργυριάδης γεννήθηκε στην Καστορία της Μακεδονίας, στις 15 Αυγούστου 1849. Τα πρώτα γραμμάτια τα μαθε στην Πόλη, στην οποία θρέθηκε από μικρό παιδί. Και όταν τελείωσε το Γυμνάσιο, πήγε στο Παρίσι να σπουδάσει νομικά. Στη γαλλική πρωτεύουσα, ο ιεαρός φοιτητής στράφηκε στη μελέτη, άδιαφορώντας για τις άμεσες διασκεδάσεις που παρουσάζει ή μεγαλοούσιλι στους νέους και, ιδίως, στους ξένους. Και όταν, τέλος, πήρε το δίπλωμα του δικηγόρου, άφου στο μεταξύ πολιτογραφήθηκε Γάλλος, έλαθε μέρος ένεργον στο σοσιαλιστικό κίνημα, άφ' ενός ύποστηρίζοντας στα δικαστήρια τους καταδικωμένους στα άφ' έτέρου γράφοντας όσθρα και μελέτες σε έπανάστατικες έφημερίδες και έπιθεωρήσεις. Μια ο Αργυριάδης διακρίθηκε πρό πάντος ως δικηγόρος στο τά 1870 ως τά 1900. Περιήρμες έμειναν ώρισμένες άγορεύσεις του, που τις διέπνεαν όχι μόνο βαθειές νομικές γνώσεις, αλλά και άνώτερη αντίληψη περί φιλανθρωπίας και κοινωνικής άλληλεγγύης.

Άπ' όλες τις ύποθεσεις που ανέλαβε ο Παύλος Αργυριάδης, έκείνη που τότε έκανε διάσημο, ήταν ή δική Σουάν. Ο τρόπος με τον οποίο ο Αργυριάδης ύπεστηριξε ότι ή Σουάν—μία μητέρα, που σκότωσε τα πέντε παιδιά της έπειδή δεν μπορούσε να τα θλέπη να πεινούν, άπαράλλακτα όπως και ο δικός μας Δουλοής,—ή υητορική, λοιπόν, δύναμη με την οποία ο συμπατριώτης μας δικηγόρος στήριξε την άποψη, ότι ή κατηγορούμενη δεν έφερε καμμία ευθύνη για το άποτρόπαιο έγκλημά της και ότι ήταν κι αυτή θύμα μιας μεγάλης κοινωνικής άδικίας, έγινε άφορμη να δημιουργηθή όλόκληρη κίνηση γύρω από την άγορευσι του Αργυριάδη, με άντικειμενικό σκοπό την θελτισι των όρων της ζωής της εργατικής τάξεως.

Πριν όμως σάς περιγράψουμε τα δραματικά έπεισοδια που έγιναν κατά τη διάρκεια της ιστορικής αυτής δικής, πριν σάς παραθέσουμε μερικές περικοές από την άνθρωπιστική άγορευσι του Αργυριάδη, είναι ανάγκη να σάς εξιστορήσουμε με λίγα λόγια το φριχτό έγκλημα της Σουάν.

***

Ο εργατικός Σουάν ζούσε με τη γυναίκα του, την ήρωίδα του δράματος, και με τα πέντε παιδιά του, από τα οποία το μεγαλύτερο, ο Πέτρος, 6 μονάχα έτών, στο χωριό Πυϊ Μύεβρ, στην έπαρχια Λιμός. Ο Σουάν ήταν ένας λαμπρός οικογενειόφης. Ύγαπούσε με στοργή τη γυναίκα του και τα παιδιά του και μοναδική ευχαριστήρι που ήταν να τα θλέπη χορτάτα και καλοντυμένα... Αυτό όμως το κατορθωνε με μεγάλη δυσκολία, γιατί δεν έβρισκε πάντοτε δουλειά... Μια μέρα, πέταξαν το Σουάν από το έργοστάσιο, στο οποίο είχε θρη μια έργασία του κάκου ο πατέρας παρεκάλωσε να τον ξαναπρολάβουν. Ο διευθυντής του έργοστασίου του άποκρίθηκε, ότι δεν τον χρειαζότανε πια... Η σκεπή, ότι θα έμειναν τα παιδιά του ηρητικά, έκανε το Σουάν να κλέψη από το έργοστάσιο τρεις όκαδες μού-

λδι—άδιαφορώντας για τις συνεπείς της πράξεις του—για να το πουλήσει και να πάη ψωμί στην οικογένειά του... Τον έπιεσαν όμως και τον έκλεισαν στη φυλακή... Και τότε ή γυναίκα του σκότωσε σε στιγμές άλλοφροσύνης, το πέντε παιδιά της... Το έγκλημα αυτό έγινε στις 9 Απριλίου 1889. Την έπομένη, ή τραγική μητέρα, συντετριμμένη άκούσα από τη συμφωρά που τη βρήκε, άφου άπότυχε μια προσπάθειά της ν' αυτοκτοήση δίπλα στα πτώματα των παιδιών της,—κατέθετε στον άνακριτή του τη νύχτα εξέταση τα έξη:

—Αναγνωρίζω ότι έοκώτωνα έκουσίως τα πέντε παιδιά μου. Όταν έπιεσαν τον άντρα μου, το περαμένο Σάββατο, και τον έβαλαν στη φυλακή, μ' έπιεσε κάτι σαν τρέλλα... Τι θα έδινε στα παιδιά μου να φάνε όταν ήα μου έλεγον πως πεινούσαν; Η άλήθεια, θέβασια, είναι, έπι δέκα μήνες τώρα ο άντρας μου δεν είχε τακτική δουλειά. Αναγκάζομουν να ξενοπλένω, θυάσσοντας άλλους δεκαπέντε και άλλους είκοσι λεπτά τη μέρα. Πώς μπορούσα να συντηρήσω τα παιδιά μου μ' αυτό το ποσό; Το μυαλό μου είχε άρχισια να θολώνη από την άπελπισία... Και όταν έμαθα πως έπιεσαν τον άντρα μου, τότε δεν ήξερα πια τί έκανα... Ξαφνικά, δεν γνωρίζω κ' έγώ πώς, μου κερσάθηκε στο μυαλό μου ή ίδεια να σκοτώσω τα παιδιά μου, για να γλυτώσω από μια ζωή θσανοινόμενη, και ύστερα να σκοτωθώ κ' έγω... Πούλησα την τελευταία κατοικία που μου έμεινε και μ' αυτήν αγόρασα μερικά ρουχαλίκια για τα μικρά μου, για να παρουσιαστούν τουλάχιστον καλοντυμένα μπρος στο Θεό... Και χτες το βράδυ, έσφαξα και την τελευταία μου όρνιθα με το μεγάλο μου ψαλλίδι... Η κόρη μου ή Μαρία την μάδησε και την έψισε με το μαγκάλι... Το δωμάτιό μου ήταν φωτισμένο από ένα σπερμαστέτο... Ένοιαθα παράξενη γαρά, έπειδή σέ λυγο θα γλύτωνα τ' άγαπημένα μου τα παιδάκια από μια ζωή γεμάτη θσανα... Και όταν καθήσαμε στο τραπέζι να φάμε, είπα στα παιδιά μου τί έπρόκειτο να γίνει... Φάνητοι ότι δεν πολυκατάλαθαν, τα καυμένα τα έ έσημανε αϊτό, γιατί μου άποκρίθηκαν γαυνοελάντας:

—Άφου το θέλεις εσύ, μαμά!...
—Όταν νύχτωσε καλά, έβαλα τ' άγγελούδια μου να κοιμηθούν... Σέ λίγο, ο Πέτρος, ή Μαρία, ή Ζάν, ή Μαργαρίτα και ή Ρενε κοιμόντουσαν βαθεία... Τά φίλησα και ύστερα τά σκότωσα ένα-ένα, τρυπάντας το κρανίο τους με το μεγάλο ψαλλίδι, με ίδιο ψαλλίδι που έσφαξα και την όρνιθα... Δεν μπορώ να σάς πώ τί αισθανόμουν τότε... Ύστερα, όταν θεσπασθήκα ότι τα παιδιά πεθάναν, τούς έλλαξα καθ' α ρ ά σ ε ν τ ο ν ι α... Η ώρα είχε περάσει χωρίς να τό καταλάβω... Το σπερμαστέτο τελείωσε... Και, έξφνικά, θρέθηκα στο σκατάδι... Δεν μπορούσα πια να θρω το οχινό πι είχα έτοιμο για να κρεμαστώ, από ένα καρφι του ταβανιού... Και πέρασα όλη τη νύχτα μου στο σκετινό δωμάτιο, άγρηνη, με μάτια όρθάνοιχτα, ναουρίζοντας τα σκατωμένα άγγελούδια μου... Όταν έημέρωσε, χτυπήθηκα στο λαϊμό με το ψαλλίδι και προσάθησα ν' άνοιξω μ' ένα μαχαίρι τις φλέβες των χεριών μου. Συγχρόνως, πέρασα και το κεφάλι μου από τη θηλεία... Μά τα πόδια μου άγγίζανε το κρεβάτι και δεν μπορούσα να κρεμαστώ...

—Αναφα τότε ένα μαγκάλι κάρθωνα, για να πεθάνω από ασφυξία, άφου πιό μπροστά σκόπεσσα το κεφάλι μου μ' ένα άσπρο πανί...

—Ξαφνικά—δεν θυμάμι πούση ώρα είχε περάσει από τότε που έμεινα ξεπλωμένη στο κρεβάτι, δίπλα στο μικρό μου Ζάν—άνοιξε ή πόρτα και παρουσιάστηκε ο άγοροφύλαξ Κρέπεν Ένεζέ. Δεν άργησε να με συνεφέρει.

—Τι έκανες, κακούργα! μού φώναξε. Σκότωσες τα παιδιά

ΠΑΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ
Ο διάσημος Έλληνας σοσιαλιστής δικηγόρος στο Παρίσι
(Χαλκογραφία της έποχής)

σου!... 'Ο άντρας σου θα σε σφάζει όταν θα το μάθω αυτό!
 —Είπα τη δύναμη να του αποκρίθω:
 —Απειναντίας θα γαρή πολύ, όταν μόνη πάς τα παιδάκια
 μας δεν θα υποφέρουν πειρα στη ζωή τους... 'Ισως μάλιστα να
 προτιμούσε να μέ δη και μέσα με δύο κιάλια άρρενικό στην κοιλά-
 με! Μα το δηλητήριο αυτό είχε τόσο άκραιο! Δεν είχε γυφ
 μας τους φτωχούς!...

Ο αναγνώστης μας ξερει τώρα ποιά ήταν το έγκλημα της
 Σουάν. Ένα έγκλημα απάνθρωπο, το οποίο μονάχα η τρέλα
 μπορεί να δικαιολογήσει. 'Η τραγική όμως αυτή μητέρα
 δεν είχε τρέλλασει πραγματι από απελτία, από ακρόζουτος το
 φάσμα της πείνας:

'Η δικη της Σουάν άρχισε τον Αύγουστο του 1889 στο κα-
 κουργιοδικείο του Σηκουάνα. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα της
 Γαλλίας, το οποίο θέλησε να εκμεταλλευθεί την ύποθεσι αυτή
 για να καταδείξει την αθλιότητα της έργρατικής τάξεως, ώρισε
 ομηγόρους της κατηγορουμένης δύο έπιλεκτα μέλη του: το
 Φαγιού και τον συμπατριώτη μας Παύλο 'Αργυριάδη.

'Απο τις έφτά το πρωί, έκτονταδες έργατών είχαν συγκε-
 τρωθή γύρω από το δικαστήριο. 'Η αστυνομία φοβήθηκε μη
 πως γίνουν έπεισοδια και διέθεσε μεγάλη δύναμη όργανών της
 για την τήρησι της τάξεως.

'Η είσοδος της κατηγορουμένης στην αίθουσα προξένησε ζωη-
 ρή έντύπωσι στο άκροατήριο.

'Η παιδικόνισσος ήταν τότε μια γυναίκα σαραντάδου περίπου
 χρόνων, μά τσακιμένη τόσο πολύ από τα θάνατα και από την
 αγωνία των τελευταίων μηνών, ώστε φαινότανε γράφ. Τα μάτια
 της μονάχα, μεγάλα καστανά μάτια στεφανωμέ-
 να από μαύρους κύκλους, υαλιών μ' ασυνήθι-
 στη λάμψη.

Ο γραμματέας διάβασε το κατηγορητήριο,
 το οποίο η Σουάν άκουσε ώς το τέλος άκουσί-
 τας και σκουπίζοντας τα μάτια της με δύο μα-
 τιακά.

Και, όταν τελείωσε η ανάγνωσι του κατη-
 γορητηρίου, ο πρόεδρος του δικαστηρίου είπε
 με θαρραλιά και έπίσημη φωνή την καθιερωμέ-
 νη φράσι:

—Κατηγορουμένη, έγερθήτι!...
 ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ, το δεύτερο και τελευταίο
 άρθρο: 'Η άπολογία της κατηγορουμένης.
 —'Αλληπάλληλα δραματικά έπεισοδια.— 'Η
 άγόρευσι του Παύλου 'Αργυριάδη.—'Η ά-
 πόφασι του δικαστηρίου, κλπ κλπ.

**Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
 ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ**

'Αν ένας άντρας χάσει τη γυναίκα του και μία πεντάρα, θα
 λυπηθή περισσότερο για την πεντάρα, παρά για την γυναίκα
 του.

—Ένας άντρας από άχυρο αξίζει όσο και μια γυναίκα από
 χρυσάφι.

Δυό μονάχα καλόγνωμες γυναίκες γεννηθηκαν ως τώρα
 στον κόσμο ολοκληρω. 'Η μια απ' αυτές πέθανε κι' η άλλη χα-
 θηκε στα βουνα και κανείς ως τώρα δεν μπορεί να την βρη.

'Αν τό μέγεθος του σώματος της γυναίκας ήταν ανάλογο με
 τις άρετες της, τότε θα μπορούσατε να την πτοσετε με την
 φλούδα μιάς φακής.

Την γυναίκα την θοισοεις κ' εκεί άσκατα που δεν μπορεί να
 τρωπούσ' ο διαβολός.

Προτιμότερο είνε να παίζη κανείς μ' ένα μαχαίρι, παρά με
 μία γυναίκα.

'Η λέξι γυναίκα έχει την ίδια σημασία με την λέξι ζημία.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του παράδεισου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του κόλαστος.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

—'Η γυναίκα είναι η θύρα του εφελσου.

**ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
 ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΤΕ**

—Στο Παρίσι τον Ίουλιο θα ταυτώσ' η ελπιονταστήρις του 'Εζου-
 κελ Κλουάτ, της αρχαιότερας και άριστοτατάτης έσχατης της
 Γαλλικής προσηγορίας.

—'Επι τη εικόναφή αυτή θα ευνηματόβουν και περιεργα καίριες ο-
 νήθειες των μελών της.

—Μιά απ' αυτές τις συνθεσεις ήταν και η έξη: Στο «Κλουάτ» ο-
 σήχη ένα βιβλίο, στο οποίο κάθε μελος έγραψε οσσε...τρέλλες είχε
 στο του του να διαταζή!...

—'Αρχισαν και' οσάτις στο Παρίσι η έργρασις για τον καθαρισμό
 της ζώνης του άσους της Βασιλόνης.

—'Η ζώνη αυτή είνε τετατή. Την έβρισαν στα 1854-55.

—'Επι τόσα χρόνια διωξ' ο βελός της έβρισαν από έδωθεν ζώτια,
 τα οποία σαλιών και ζάνουν τα νερά αβαλάτου.

—'Εφα θα την καθάρισουν και θα την στρούσουν με άμμο.

—Ζητείται νέος Σοσιολόγος, για να λύση τη διαφορά μάζς αυτών
 και της ζώνης.

—Και η δίο έγέννησαν από ένα άγροάτι, στην ίδια ζώνη και στο
 ίδιο δωμάτιο.

—'Ενα πρσί η νοσηροσύνη έπληξε και των δυο τα βρέθη να τοίς
 ζώνη απάνω, αλλά όταν έβρισαν δεν μπορούσαν να καταλάβουν ποιά
 ήταν της μιάς και ποιά της άλλης.

—'Εβρισαν λοιπόν, πάνω και ζώρη, στον χωράφ' ανακαταστήσαν
 και η νοσηροσύνη, ο γιατρός κι' όλα το προσώπο της ζώνης, και
 είνε αδύνατον να βρουν πια άσχη...

—'Αι 'Ηνωμένα Πολιτεία της 'Αμερικής και ο
 Καναδάς κατηγορήσαν το σύννομό τους και τις φρε-
 σές των άσους.

—'Αντί άσους έμπετόβηκε αιτιάσ' του έδωτος
 των 'Ηνωμένων Πολιτεών και του Καναδά ένας μα-
 γάλος κήλος ο «Λυθός Κήλος» της Είρηνης, όστις
 τον άνούασαν.

—Μέσα δε στον κήλο αυτόν έστρωσαν ένα ακριβείο,
 με την έξη: έπιγραφή: «Οί λαοί των δυο κρατών
 αγαπάμεθα τον έπαθροσσι να μη σφάξουν ποτι
 τα ότα ο ένας εναντίον του άλλου».

—Πότε τα άσους όλων των κρατών θα γίνουν
 κήλος ειρήνης;

—Στην Προβηγκία, τη ρομαντική επαρχία της
 Γαλλίας, πεθαν προ μηνών ο ποιητής Ζοζέφ 'Αν-
 τώνιν Φαλιέν.

—Σαν τον περσιό ποιητή του Μισράλ, έλαξε
 κι' αυτός στην επαρχία, ζάνοντας το γιατρώ και τα-
 τρωδόντας τις έπισημες του τάσεις του.

—Κι' έτσι, όστις σφαιραει παντοτε, είνε γε-
 στος ως ποιητής μετά τον θάνατό του.

—'Ο Ζώγ Σιμενόν, τοι όλοιο το αστυνομικό α-
 ποστομιατα είνε πολύ της μέρας: τόρα, έδημοσίωσσε τα συμπεράσμα-
 τα των έργραματολόγων μελών του.

—Κατά τον Σιμενόν, οι περισσότεροί έργραματολόγοι είνε...μυθίοι.

—Κι' αν δεν ζάνοντα άσους, αυτό όφελεται στο ζώγος ότι,
 κατά κανόνα, οι αστυνομικοί είνε...ηλίθοτεροι απ' αυτούς!...

—Το Παρίσι τόρα τελευταία κατήνητος τότος 'Εβροσίου.

—Όσοι οι έβροσισμένοι βασιλείς, όλοι οι πολιτικοί φρενάδες, από
 όλα τα μέρη του κόσμου, έχουν συγκεντρωθή εκεί.

—Και πύριον τους καθύς τους στις διακεδύσεις της παγκοσμίου
 προσηγορίας του 'γλεντιού.

—'Εξ άφορής των πλουσιών του Νέου 'Ετους, ένας Γάλλος
 δημοσιογράφος θυμίζει την καλή παλαιά έποχη, κατά την όλιαν, λο-
 γωκότα, άλλωστε, όσχη την Προτοζορνιά δεν δίνουν οι πελάτες
 στα κορβεία, στα γκαρσόνια των καμειώνων κλπ., αλλά αντίστροφος
 τα καταστήματα στους πελάτες των.

—Το λιματό αυτό έθιμο καθιερώθη επί της Γαλλικής έπαναστά-
 σεως.

—'Εβρης μάστα και διάταγμα τότε, που άπαιρόβουε στα κωπά-
 λια, καμειών κλπ. καταστήματα να δίνουν όσχη, εις είδος ή ζώρη,
 την Προτοζορνιά στους πελάτες των.

—'Ασφότερα, έπεκράτησε η συνήθεια να δίνουν οι πελάτες και
 όσχη.

—'Ενας γέρος μουσικός του Γαλλικού Μελοδωμάτιος διηγήται τις
 εντυπώσεις του από τοίς διασημοίς μουσικοσυνθέτας, που πέθαναν α-
 πό το Γαλλικό Μελοδωμάτιο ως διεσθενταί της άσχηστρας, όταν πα-
 ρόντουσαν τα έργα τους.

—'Ο Γουίνου, λοιπόν, διηγήθη την άσχηστη με πολλή Σοφιστήρια,
 πετόντας ποτι ποτι και κανένα αστειό στους μουσικούς.

—'Ο Βεντι ήταν εύγενικός, αλλά φρεός, και κρατούσε ο' απο-
 στασι τους μουσικούς της άσχηστρας.

—'Ο Μισσόνε ήταν...λαγνήτιο. Όταν διηθέσσε την άσχηστρα στις
 πρσίτες, έλαγες, γελούσε, τραβούσε τα μαλλιά του,
 πετόνος την απαγόρευσι στο κεφάλι του μουσικού,
 που έκανε παραφωνίες, και μία μέρα φρεβισε και
 ήθελο, που Σοφιστήρις κάπτα, τόξ θα της έβαζε...
 κήνοτρο!...

Συγχρόνως και η «Θεία» Γκρετα προέβη στην ίδια διάφευσι.
 Και, για ν' αποφυγή ίσως καμμία νέα έπι-
 δρομή των δημοσιογράφων, έφυγε και πάλι α-
 πό το Χόλλυγουντ και άρχισε να περιπλανιέται
 και πάλι άσκοπα δεξιά και άριστερά, ταπει-
 δέοντας, κατά τη συνήθειά της, υπό αόστηρή
 ινκόγνιτο...

